

Maria Katzarava clou el Festival LIFE Victoria

La soprano Maria Katzarava

El LIFE Victoria clou la seva quarta edició amb un recital de la soprano mexicana Maria Katzarava, en què s'inclouen cançons de Salvador Moreno (1916-1999), compositor mexicà que residí a Barcelona i fou amic íntim de Victòria dels Àngels. Aquest recital, impulsat pel Consolat de Mèxic a Barcelona, vol recordar un dels intel·lectuals més importants de Mèxic en el centenari del seu naixement. La soprano mexicana actuarà al Pavelló de Sant Rafael, al Recinte Modernista de Sant Pau aquest dimecres, 21 de desembre, a les 20 h, en un recital en què també actuarà la mezzosoprano Rocío Tamez, natural de Monterrey, en el seu debut a l'Estat espanyol, acompanyades al piano per Francisco Poyato.

Maria Katzarava va debutar a Barcelona la temporada passada, com a Desdemona d'*Otello* en la temporada del Gran Teatre del Liceu, i a l'estiu al Festival Castell de Peralada com a Liù de *Turandot* de Puccini. El recital es completarà amb obres de Txaikovski, Rachmàninov i una selecció de *chanson* francesa.

La soprano mexicana parla amb la «Revista Musical Catalana» sobre aquest concert i la significació que té Victòria dels Àngels per a la cantant, així com també sobre la seva carrera i els projectes de futur.

Per Mercedes Conde Pons

-Com va sorgir la idea de fer aquest homenatge a Salvador Moreno?

-Des del LIFE Victoria es van posar en contacte amb mi quan el Consolat Mexicà va decidir reivindicar la figura de Salvador Moreno en el centenari del seu naixement. És el primer cop que canto música de Salvador Moreno i és un honor, perquè és un dels intel·lectuals mexicans més importants, fins i tot va posar música a textos en llengua nàhuatl! En aquest concert jo cantaré unes cançons sobre poemes de José María Bonilla. Però també cantaré cançons de Txaikovski i Rachmàninov, amb les quals sento molta

afinitat arran de les meves arrels georgianes, que em permeten cantar amb facilitat la llengua russa.

-En el recital del LIFE Victoria, també hi cantarà la mezzosoprano Rocío Támez, igualment mexicana...

-Sí, la vaig conèixer cantant el *Roméo et Juliette* de Gounod a Mèxic. Li estic donant suport en els inicis de la seva carrera, ja que té molt de talent. Aquest és el seu debut a Espanya.

-Què és per a vostè Victòria dels Àngels?

-Jo admiro molt Victòria dels Àngels, com a persona i com a professional. És una de les cantants que més admiro perquè va ser una de les poques artistes que han rescatat música oblidada. Aquesta és una tasca molt important, que a mi també m'agradaria fer amb la música mexicana. Trobo molt interessant i divertit recuperar cançons de compositors poc coneguts, com per exemple Ricardo Castro, que va fer una important carrera a França i actualment a Mèxic no se'l té gaire en compte. La meva intenció en un futur és dedicar part del meu temps a aquest aspecte.

Maria Katarava com a Desdemona (*Otello*, Gran Teatre del Liceu). © Antoni Bofill

-Actualment vostè viu a Barcelona.

-Sí, és una ciutat fascinant, cosmopolita i molt cèntrica a Europa. El primer cop que vaig conèixer Barcelona va ser l'any 2004 en presentar-me al Concurs Internacional de Cant Francesc Viñas, en què vaig quedar finalista i vaig guanyar el Premi Carlo Bergonzi. Ara ja fa tres anys que hi visc i n'estic encantada.

-L'any 2008 va guanyar el Concurs Operalia, que dirigeix Plácido Domingo.

-Guanyar aquest concurs em va produir una gran emoció i em va obrir moltes portes als teatres. He tingut l'oportunitat de cantar sovint amb Plácido Domingo i és admirable la carrera que ha fet.

-Quin és el seu repertori habitual?

-Quan vaig començar la carrera el meu cavall de batalla va ser la Juliette de *Roméo et Juliette* de Gounod. Ara, però, aquest rol i alguns d'altres més belcantistes que vaig cantar ja no els faig. Actualment el meu repertori es mou més en el de la soprano lírica, amb rols com els de *Madama Butterfly*, *Tosca* o *Stiffelio*. En aquests dos darrers, hi debuto l'any vinent, mentre que com a Cio-Cio-San vaig debutar a Palerm, per fi, ja que és el meu rol favorit! De fet, quan em presentava a concursos, ja cantava l'ària "Un bel dì vedremo", malgrat que només tenia 19 anys i tothom em deia que era massa jove per cantar-la.

-Quins altres papers li agraden?

-La Liù de *Turandot* i, en general, tots els femenins de Puccini. Estimo la música de Giacomo Puccini, sempre m'he sentit molt vinculada a la seva música, pel tractament que dóna a la veu i el suport que sents de l'orquestra quan cantes. Tot i això, ara mateix encara he de dosificar les interpretacions de *Madama Butterfly*, perquè és un rol molt extenuant, està tota l'estona en escena. En canvi, un rol que no m'acaba de fer el pes és el de Violetta de *La traviata*. Tot i que l'he fet unes quantes vegades, em resulta un rol molt complex, està una mica maleït, de fet; cap soprano no encaixa mai absolutament en tots els actes, en els quals Verdi demana veus molt diferents.

Maria Katarava com a Madama Butterfly (Palermo, 2016)

-Com es va enamorar del gènere operístic?

-Jo vaig començar a estudiar violí als 3 anys i durant dotze anys per a mi no hi havia res més que la música simfònica. De fet, la primera òpera que vaig veure va ser *La bohème* de Puccini amb Verónica Villarroel al Palacio de Bellas Artes de Mèxic, i no en vaig entendre res. Però als 15 anys vaig començar a estudiar cant, amb la cantant de Veracruz Rosario Andrade, amb la intenció d'aprendre a cantar per fer música

pop, però va ser en començar a descobrir tot el que es podia fer amb la veu que em vaig enamorar del registre líric i de l'òpera.

-Tot i els seus orígens georgians i el seu domini del rus, no ha cantat mai encara òpera russa. ¿Li agradaria fer-ho en un futur?

-És cert, no ho he fet mai encara, però m'encantaria cantar algun dia la Tatiana de *Ievgueni Onieguin*. Lamentablement, els teatres no m'ho demanen. Esperem que en un futur sí que ho pugui fer.

-Quins són els seus referents vocals?

-Mirella Freni és una soprano que admiro profundament per la seva manera de cantar. A més, tenim pràcticament el mateix repertori. D'altra banda, Plácido Domingo és un gran referent per a mi, per la seva manera de desenvolupar la carrera de cantant.

-¿Hi ha algun rol que li agradaria fer però que creu que no podrà fer mai?

-Si no hagués de ser soprano, m'encantaria ser tenor, per poder fer qualsevol dels rols heroics que s'han escrit per a aquesta tessitura. També m'agrada molt el personatge de Carmen, que sopranos com Maria Callas o Victòria dels Àngels han cantat, però que tradicionalment s'ha associat a mezzosopranos. Estic segura que algun dia el cantaré. M'agrada molt la seva força, és un personatge molt sexi, natural, brutal i salvatge.

-També ha fet alguna incursió en el repertori contemporani. Acaba de tornar de Mèxic, on ha enregistrat *Florencia en el Amazonas* de Daniel Catán.

-Sí, aquesta òpera ha estat tot un descobriment, ja que el rol protagonista, Florencia Grimaldi, té tres àries molt boniques. Hem fet aquesta òpera escenificada a Mèxic, per primer cop, després que ja s'hagi vist a Washington i Los Angeles. Ara esperem que pugui fer gira per Europa.

-Vivint a Barcelona, ¿la sentirem sovint cantant al Gran Teatre del Liceu i a l'Estat espanyol?

-Així ho espero i ho desitjo! A Oviedo cantaré properament Nedda d'*I pagliacci*, i el maig de 2017 faré el *Requiem* de Verdi a Palma. Estem en converses amb el Liceu i el Real, però encara no hi ha res tancat.